

Samuel Bohl Johann Michaelis

Disputatio Hebraica

[1] : Exhibens Psalmum Secundum Se Ipsum Explicantem

Rostochii: Kilius, 1637

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746225024>

Band (Druck) Freier Zugang

Vert.: C. Ledebur

J. Böll. /c
R. N. Musc. 1637. 18.

DISPUTATIO HEBRAICA
EXHIBENS

PSALMUM
SECUNDUM SE
IPSUM EXPLICANTEM.

Quem

In honorem & sub ductu

GLORIOSISSIMI
PERRUPTORIS JESU NAZA-
reni, ex resurrectione ex mortuis de-
clarati & cogniti Dei filii, Domini
nostri,

PRÆSIDE

M. SAMUELE BOHL,

Gryphenberg. Pomer.

Publica ventilationi Hebraico Idiomate instituenda

Subijcit

JOHANNES MICHAELIS,

Stralsundens. Pomeranus.

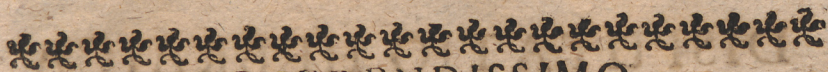
Habebitur in Auditorio majori ad diem 15. April.

horis antemeridianis.

חזרה אבותך יהוה בנגד השותמן לשרים
בבל הארץ

ROSTOCHII, Typis NICOLAI KILII, Anno 1637.

REVERENDISSIMO,
ILLUSTRISSIMO, CELSISSIMO
PRINCIPI AC DOMINO
DN. ADOLPHO
FRIDERICO:

DUCI MEGAPOLITAN.;
PRINCIPI VETUSTÆ GENTIS HE-
NET., COMIT. SVERIN., ROSTOCH. ET STARGARD. DY-
NASTÆ, ADMINISTRATORI SVERINENSIS DIOECE-
SES, ET ACADEM. ROSTOCHIENSIS
CANCELLARIO.

DN. MEO CLEMENTISSIMO.

PRima hæc disputatio publica, quæ
in Academiâ Rostochiensi Hebraico Idioma-
te ventilanda proponitur, nostro debetur Episcopo
& Duci. Oculis ergo gratiosis respice Illustrissime
Dux, Domine clementissime primitias, quas ad tuos
pedes humillime depositas, ex tuo agro tuus colle-
git servus. Rogat is hoc ipso humiliter, ut studiis &
conatibus suis Ducali & Episcopali gratia favere di-
gneris. Et Deum fatigat precibus, ut te suum un-
ctum magnificare, nomen tuum & domum illu-
strissimam cum tota posteritate usq; ad finem mun-
di conservare velit. Id quod vovet

Illustriss. T. Celsitud.

Humillimus Servus

M. SAMUEL BOHL.

ורי זרוענו ונגד זקנינו נפרש מלכות המשיח ממשלת
 זרוע המחרבת ומ תהום לבח : וערב להקדים
 מחבר המזמור השני ואכן אזרה כן אמר / נכון בעיני
 כיוה המזמור חברו אחר מהשוררים על רוד ביום המזמור
 המשח / על כן כתוב אנהיום ילדתך / ולפי דעת מחבר
 הוא רוד עצמו רוד בן ישי הקם על משיח אלהי
 ועקוב ונעם זמרות ישראל אשר רוח יה רבד בו
 ומלתו במלכות המשיח על לשוני לפי כך אמר בפר
 בפרכסס שלוחו ישוע הנוצר / אשר על לשון רוד
 עבדך דברת למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק / ותצבו
 פלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיח / אמנם
 התיצבו על בנך הקדוש ישוע משחת / הירודים וגם
 פונתיים פילאטוס וגומ'ואם יראה חדל / כוח עצומה
 מברית החדש יהי עצם פילוש רבי דוח קמחי / כי כוח
 אמר / זה המזמור אמרו רוד בתחלת מלכותו וגומ'

ומזמור למה רגשו מזמור שני הוא בסדר / גם שני
 אמר לו פולוס משבט בנימין שלוח ישוע הנוצרי אל
 ערלה / כיהזכיר המאמר בני אתה / היום ילדתך / וטעם
 למה נסמך מזמור זה למזמור זה ומדוע הוא שני ולא
 אחד לא נודע אלינו / כי על סדר המעשים לא מסודרים

סדר
 המספר

חותם

א

פירוש מנחם המשיח

ג. ויותר תועלת לנו לדעת מי הוא בא נשאל
 מאמרא מאמרה ורבי דוד קמחי סיבור כי הוא לבר דוד
 שנתקבצו עליה הגוים כמו וישמעו פלשתים כי
 משהו את דוד לסלך על ישראל ועלה כל פלשתים
 לבקש דוד וזהו שאמר למה רגשו שכל פלשתים
 עליו וגם כן פתר ר' שלומה באמרו ולפי שמעו נכון
 לפתור על דוד עצמו לענק שנאמר וישמעו וגו'
 ולפי דעתו דוד אמר ועל המשיח בשביל שתכנתה
 בו כעצמו ולא ומבטי אל אמרו לבר שקראו בלעז
 טיפוס כאשר נשאר כלם מתוך טיפוס ששמו אל
 דמיונה אנתותיפוס בלעז כי אם עיני אדרך מוקצו
 במקרא אשר יסירו מקרות הנראות מעל המדבר
 הנמצא אל אחר בדרך מעלה עד שתוכל לומר
 נראה כי הנמצא ראוי לנשא נשואים והנה אינה
 דוקא נשוא כי בדיוק נשאל מקרה פתושא בראש
 אל אחר אשר דמיונו השיא את המפרש לשום אל
 הנמצא אף על פי עיקר בנסתר כמו שתאמר על
 אצבעך שכלי הוא או אמום נפש הגוף ואנו אקרא על
 בשען זה דרוזפירושא דיבור נשאל לא נשען כי יש ער
 נשוא ולא ישען עליו תמיד ובכל חלקיו וכן בושעיהו
 ענה אנפי ותלדים אשר וגו' וזה מעם

נשאל

נשאל

נשאל

משיח נשאל

נשואים

נשאל

לא

מורה

על מלך המשיח

גם בספרו מורי יה דים כי הכרילו בין משמע למרדש אפעל
פי אינם מדויקים כי אמר רבי שלמה רבותינו דרשו
את הענין על מלך המשיח ולפי משמעו נכון לפי
לפותרו על דוד עצמו ואכן אזרא יותר נשא עינו
אל מלך המשיח כשאמר כי זה מזמור חברו אחר
פחשוררים על דוד או על משיח ואחרי קצת פסיקים/
ואם על המשיח הדבר יותר ברור/אכן יותר ברור אם
תפרש הדבר על המשיח כי זה בלי ספקות ראו גם
חכמי אחרים ומיהודים אשר הזכיר רבי דוד בסוף
פירושו על זה המזמור לאמר ויש מפרשים זר
המזמור על גוג ומלך המשיח וכן פירשו ר"ל הנה כהפשמ
אמר כך פירשו רבותינו כי שמה כולם או רובם
על משיח פתרו/אפעל פי שהוא עצמו לא יתצור
ד'אמרו/ אבל מקרוב הוא כי אמרו דוד על עצמו כמר
שפירשתי/ וננו לא נאריך עיון לא נושא נושאים כי
נשמעה פסוקים כולם איש כאחיו ונאזינה על מר
החשלות הכתוב דיבוק טענות דבקות פסוקים
פסוקים יבוא לפרש וסתף זו נאמת משפטנו.

פסוק א/ לפהרגשו גוים ולאומים והגוריק/ פיר/פעל

עבר א ג

פירוש מזמור השני.

עיבר דבק עם העתיד לעצם התמדת מעשה כי תמיד
רגשו גוים המור הגו ריק אומים/ זעתה סרוג אל דוד
המלך או ערה אל מלך המשיח/ כדרי כי עליו פלשתים
לבקש את דוד כשמעם כי משחו אותו למלך על ישראל
עד שגם נטשו בעמק רפאים אבל מעתה תסב אל
אחר ובאת לפירוש ממול גבו/ כי אפ על גב נוסדו
יחד פלשתים הבאמת ובדיוק תוכל לומר רגשו גוים
הגו אומים התיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד/
כי בלתי פלשתים בתחלת מלכות דוד לא יתוצבו
מלכי ארץ צריך להוליד כי פלשתים אומים פלשתים
גוים פלשתים מלכי ארץ וכדור עזו בעמדתו כי המה גם
מגוים מלאומים אבל אינם מלכי ארץ/ ועוד עיין כי
ארץ לא יגמול לה תהום ולא הוכרח לשום טעמו אל ארץ
פלשתים אף על פלשתים הגו ריק ורגשו אחרי כך דוק
והמצא נשאל לא נשען כלומר רגשו גוים הגו אומים
התיצבו מלכים נוסדו יחד רוזנים על דוד ועל
אלהיו אשר נשא ידו לתת לו מלכות ישראל
ודוקא ויותר ובענין ראש רגשו גוים הגו אומים
התיצבו מלכי ארץ וגו'/ על דעה ועל משיחו ישוע
תוצרו לכן לא הקדים דוד הקודש בפתוחת
המזמור התיא כשעשה במזמור השלישי כברתו

מער
נסוק

נשאל
לא
נשען

כפני

על מלך המשיח.

מפני אבשלום בנו למען לא ריץ קורא בו אל משמע
 בהפשט/ ואחרי כך תשמע כחלקי פסוקים וראיות החוכל
 ד'ערה על דוד/ מלת רגשו כפי קצת מפרשים ענין קיבוץ ^{רגש}
 רלפי דעתי דבק בו רעש כמו נחלך כרגש או מרגשה ^{ריק}
 פועלי און/ ריק גבורות בלי יסוד רעות בלו תועלת ^{טעם}
 כמו תאהבון ריק תבקשו טוב וגומ' יבורמיהו ורגשו
 עמים בדי ריק/ וטעם חומלך מלך המשיח על כל הגוים
 כל מלכי ארץ לתרום דגליו עפר רגליו ילחחו כל ^{הירו דים}
 קציני תבל/ אבל תחלה מאנו לנשקו כי רגשו והג' פילתוכי ^{פונתוד}
 ומה שמקדם לבו לריק ולתהו ורגשו כי אין יכולת להם
 לקום על יהוה ומשיחו : ובכורי הרוגשים וההוגים
 הירורים פונתוים פילתוס פרושים וסופרים/ וגראר
 כי דמינם פלשתים על דרך המבואר למעלה/ כי גם
 חמה נקבצי בראשית מלכות דוד/ ואחי הם הירודס
 גם סופרים כל מלכי וחכמי ארץ מפאפוס עד קיסר
 סולטאן תורק ובתחלת מקיסר רומה עד כל ארתי
 גוים:

י תוצבו מלכי ארץ זרוזנים נוסדו וחד ערל
 וחה ועל משיחו/ מעשה תמידי כי תוצבו דבק ^{פסוק}
 בניסוד עת שנראה משתנה ומג' אלת המלכים

ארשי א ח

אשר התיצבו פלשתים לא קרא להם פלשים
כי אם כרגו פלשתים ועתה קראם מלכים ורוזנים ואם
מדך עליהם אחרתוא/ ופיר/ רדק כי הם מגאותם היו
חושבים עצמם מלכים ואפשר גם כן שנועדו
עמהם מלכים אחרים מן הגוים/ וזה פירוש בלי יסוד
או ראיה של מקרא/ ולנו לא יש דלקבל/ כי אפעל
פזכלו לקרותו חמה כלבים כי אחרי הכותם שאור
ובניו היו בעיניהם מלכי ארץ יהודה/ וכן
ספרי סרנים היו מלכים אבל ענין ראש מלכי
ארץ כמלכי כל חבל כמו שגוים בהפשט כל גוים
לכותעין שנית ענין זה המזמור שהוא על נשאל ל'
נשאל נשען כי מדברי עתו לקח דוד להורות הכלית מלכות
לא נשען המשיח כמו מבארים כל מעלה הכמטה/ וזה אופן נביאיות
אחרות על הרב כמו כי ילד ילד לנו בן נתן לנו וגו'/
התיצבו התיצבו כמו התיצבו עליי מכל גבולם/ ותיצנו
יחד עלי יגוסרו מגורת יסוד כי ליסר ולהקים רב'
התיצבו: כוונתו כי יתקבצו עליי כל גבולם ותיצנו
ועל מי התיצבו על יהודה ועל משיחיה רוח משיח
וזהו כונו משיח אלהי יעקוב/ וחתש לשלוח המלכות
הנמשכות יתן פירושו שהיא על נשאל לא נשען כמו
שמביאר למעלה/ וזה פירוש על הרב יעצם אכן אור'
ברכה אשר/ המפורר אמר על דוד אדורא התנב'

התנב

על מלך המשיח

התנבא על עצמו חנה מצאנו נ"ים רבים היו
החתי דוד ועתה להקשב מה שאמר רבי יהודי/ ואם על
המשיח הדבר יותר ברור חנה ראה איש מופת דורו מר
שועמר על פרק/ מתיך וחפיר/ על יתה שיצאו מתחת יד
שקול הדעת שנטע השם בלב כל אדם/ כי המפירם
ברעת כל האדם גם הממור שאר חים הוא צריך לעכרו/
והתיצבו על יתה מלכו ארץ אשר לא נשקו אותו שמשח אשר לא
למלכם יתה צבאות כאשר הפלשתים לא היה דוד בע
בעיניהם משיח אפ על פי משיח הוא ליהיה ביד שאור:

התיצבו
אשר לא
נשקו

ופסוק הנסך יבאר מה שהיא התיצבו כאמרו ננתקה
את מוסרותיו ונשליכת ממנו עבותיו/ ומסרותיו כמו
את מוסר יהודה אל היכם כי מוסר יהודה במשמרת בחוקות
רבשפים ומצוות יהודה/ ומוסר מגורות לענין חבל
ורבינון בלעז/ ושני מלות עבותיו ומסרותיו לא
לבר כמלות שונות בענין אחד אלא בענין אחד המרבה
כדרך לשון הנביאים ודק פורש מוסרותיו הפכמה
כי פונח הוא אל עזת ישראל שהסכימו להמליך את דוד
אשר קרא לה מוסרות וקשורים/ בוא מקח המלה בא אר
דוד מאמרה/ וכדרך המבואר למעלה/ אם נשימה
עינינו ולכנו אל נכתקה ראינו כי המעם על
מוסרות ועבות לא כי אם אבות הנמצאות
כמה

פסוק

מזמור השני.

כמה היו בארץ יהודה בימי מלך המשיח ועתה
שלוחיו כי נרחקו או התרה הקדים הכל ועיבורה
עבותות והנה כראשית לא עכת דוד חבליו/ כי בערה
האסף הפלשתים לבקשו אפעל פי שקולם התיצבו
לא ידע דוד הוכל לשאתם/ מתוך זו שאל אל
יהוה יתבר' האעלה ואם לא' ומת עאמר מוסרה
הם בכונה אפעל פי לא כמעשה הלא יותר מבואר
בראש ישב ענין ראש ובמקום החוא לבד נשאלו מרות
לא נשענים.

ויותר יבורר כל זה מהתנגדות אותשובה/ וישב
בשמים ישחק אדוני ילעג למר כלומר הרחנים נוסדו
שמים המלכים התיצבו אך יסוד שוא/ הניסדים הם בלי יסוד
והמתיצבים בלי מקום נאמן/ השמים מקום אשר שוכנו
בו ישמע דברי כל בשר כי שמים כסא יהוה והארץ
הרום רגליו והמלכים במקום הרום רגליו אוי להם אם
יעצו על יהוה אם ינע כף רגליו לשאול ידדו כל עומדי
על הרומו/ ויפיתה התנגדות התיצב ויושכ' כי יושב
דוגמא ממלכת התיצב עבדים הנצבים עלפני המלך
אוי לעבדים אם על אדוניהם ייעצו אם על בעלו יעמ
יעמדו : ומה שאמר ילעג יצחק/ פיר אבן אזרא כלשון
כני אדם ולפי רעתי יצחק וילעג לא לפי לשון אדם כי
אם כפי דרך יהוה יתבר' ענינו כי לעולם בא אל שם
נשגב

על מלך המשיח

גשגב מלה אחת ואחת/ ואם לא המצאנה רגליו ראש
מקומיה יודו אל התחת וזה דרך ענין ראש/ ועתה ענין
לעג לוי שת ללעגה שחק שת לצחקי בני אדם
לועגים בלי יסוד ולאכן לעג יי' תברך וכן הגאון טעם
ישחק שישים לשחוק יללעגוה נכון/ וישב בשמים
ואדוני במשקל עלוי המליצים.

וכעת ישחק ידבר העליון אתם באפו ובהרונו
ובהלמו/ הנה הנמשך מהסכה/ לעג באפו שחק בהורונו
ומיזה הלועג/ וישב בשמים ואדוני חינו יהיה אכינו
וכתרגום מוסריה/ ויש מפרשים ידבר ענין יאבד כמו
ותדבר את כל זרע המלוכה ואיננו נכונה כי הנה
יבהלמו/ ואף וחרון בדרך עלוי המליצים כאשר יבין
קודא בחשכל ואיננו מקביל דעתי לענין ראש כי אם
לענין המקום הנמצא:

ויש לדעת כי משתנות לעגה או לעג בלי יסוד ולעגה
מעם יסוד ולעגה הוא יסוד עצמו/ לעגה מעם יסוד כמו
לעגה לך בתולת כתציון אחרוך ראש הניע/ לעג/ בלי
יסוד כמו כולו לעג לו ולעגה יסוד עצמו מיוחד לה/
ות/ וכן נצרך מכל סוגים כמו גם אני באירכם אשחק
אלעג בבוא פחדכם/ ואתה יהיה השחק למו חלעג לכל
גוים/ ואם כן מדוע לא ידבר ענינו יאבד/ הנה ואני
נסכתי מלכי על קדשי/ וקודם שאפרש מה אני נסכתי
מבאר אני ידבר באפו ובהורונו יבלמו/ נרהה כי זה היה
בימי דוד מלך יהודה כי פרץ יהיה את אויבי דוד לפניו
בפרץ מים/ ויצא שנית לפני דוד להכניע במחנה פלשתים
לעת

פירוש מפורש השנה

לעת שמעו את קול צעדה בראשי הבכאים ויבחרו
וי' לקיל צעדה בראשי הבכאים לכן עין אל נשאר
לאנשען/כי בימות המשיח דבר יהיה ובעתיותו נבחרו
כל קמיו כי נחרדו כל מפסי ארץ/ יבולו פרושים
יתמחמו סופרים ככתוב בספרי המכשירים/ גם כיהר
וי מוקדשים לתפוש בישוע כהיותו בעפר מית/ כי
נפלו על פניהם/ לאות כי אפעל פי שהם ומיתה ידו
גשכו מלכו/ ואחרי פרץ אויבו הפורץ עברו
פרצו משיחיים כנהר ואימתם על כל הכשר כמו
היום רואים/ כי מנהר עד הנהר ועד אפסי ארץ מלכותו
יום אפו יום מבט מוקצת יום משפט ובער וכענין
ראש זה יום תלו ישוע הנוצרי על עץ/ אשר בשיפוך
דמך הדחת מקר כי צואתי דמי ברוח בער אתה אחידודי
אדוני קדושי ושופטי רחצת/ ולתורת כי אף ענינו מגורת
מבט מוקצת יום חרונו יום משפטו על כל האדם כמו
וארריהם באפי וארמסם בחמתו/ ואכוס עמים באפי/
וחרון ווצא מאף כמו כי אש קדחה באפי וכל זה תורר
דרך התשלשל ותחת נגרות עתים:

דאני נסכתי את מלכיו/ מלת רוגו כאילו ידבר אדם
אל נפשו ועוד מדבור וחנה בא בעל ריבו אשר יתמיד
אמרתו עליו/ נסכתי משחתי המלכתי העמדתי כמו
מעולם נסכתי נסיכיו סיוחן/ נסיכיו צפין/ טעם זה ידו
דברי יהיה על הרוגשים/ מדוע רגשתם מדוע הגיתם מדוע
התיצבתם על מדך המשיח כי לתוהו ולרויקאעתם

פסקה

כי

על מלך המשיח

כי אני המלכותי לכן אתם לא תורידוהו ככסא כבודו
 גם בפסוק זה נשאל לא נשען יחשבו לעקיר מלכות דוד
 ואני המלכותי/ ופיר/ אבן אורא לומר/ דע כי חסמים
 פעם היא מהנכבד לגבוה והפך הדבר כמו אתה חיות
 מלכי אלהים אני נסכתי מלכיהוה הוא נחלתו והם
 עמך ונחלתך וכמהו/ להשתחוות למלך יי/ צבאות
 שהוא המשיח כדרך ישתחוו לו כל מלכים/ כי אילו
 היה על השם חיה הלמד פתוח/ אם אישכ לפרש דברי
 תחורייש לצאת לפרקים/ לכן אני דעתי כי דברי המה
 למלך אב על משיח כדומר הדלו הגוש כי בכסאין
 יכולת לעקרו כי לי מלך הוא ואני מלך עצמי/ ודרך
 ענין ראש מלכי מלך ראש שהוא המשיח/ וזה מכורר
 ממקום כסאו כי אמר על ציון הר קודש/ ציון עינו אר/ צמן
 עת כל מקבלי תורת אלהינו ומבקשי פניו באמר/ הר
 ובצדקה/ כי ציון מגזרת ראה ואות מראה כמו מה הציון קודש
 הלו/ הציבו לך ציונים/ ומתוף ציון כל מקום שיתיצבו
 בו ציפים לצאנו/ ומשל למקום זה הכללי היא ירושלם
 כי גם זו מראה שכי' ואחר ביאת המשיח כל מקום הר
 קודש כי נקדש ממדש זהו גואלנו לכן אמר/ ח/ בכר
 המקם אשר אזכיר את שמו אבוא אליך וברכתך/ הוה
 המקום דרך משל הכית שבירושלם ודרך הפשט כר
 המקום אשר הזכיר יהוה שמו/ ולדעת אמור/ על ציון
 התשללות אמר זכריה/ יסופ כל הארץ בערבון חר קודש
 מגבע לרמין נגב ירושלם וראמה וישבה התורה
 למשער בנון ער מקום שער הראשון עד שער

הפנים

כג

פירוש מזמור השני.

הפנים ומגדל חגנאל ער יקביחמלך/ ומה ניבז/ ויחור
צבאות והיה למלך כל הארץ ועתה הודו מלך על ציון
הר קודש יי אם כדיוק תדבר כי כנגד הר ציון הר קודש
דוד לא היה מלך כי אם עבד כמו שלח אורך ואמתך המה
ינחוני יבי אונאל הרקדשך ואל משכנותיך/ מחוך זרה
כאשר אפר על מלכות דוד לעולם הובא אל ישראל
יחידה ירושלם ולא אל המקדש כמו ויבחר ארז
שכט יהודה ואת הר ציון אשר אהב/ ויבן כמו רמים מקדשו
כארץ יסדה לעולם ויבחר ברוד עברו ויקחהו ממכלאות
הצאן הכיאו לרעות ביעקוב עמו בישראל נחלתו/ ומש
משתנות הר בת ציון וציון הר קודש יהוה כי ציון הר
קודש יהוה כי ציון הר קודש יהוה משכן יהוה וארם
ואדם לאשכן או משל בו/ כמו הר ציון זה שכנתי בו/ וכי
אני יהוה אל היכם שוכן בציון הר קדשי/ והיתה ירו
ירושלם קודש וזרים לא ועברו בא הנה זאת ירושלם
אשר לא יעבו רי זרים והיא עדת קדשי ישוע הנוצר
מתוך זו ציון לא ימוט אפ על פי שירושלם נחרב כמו
הבוטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב/ הר ציון
במקום זה יש מקדש ומקום מקדש לב כל הבוטחים
ביהוה ולהיות כי ציון הר קודש כמו שערות המשיחיים
מלך על הר קדשי הוא מלך על כל גוים המשיחיים/
וכיהור/ מקדם משיחיים ועליהם מלך דוד/ הגוים ויה
ויחודים משיחיים ועליהם מלך המשיח עליהם
המשיח/ זה אני נסכתי מלכי על הר קודשי/ זו עצה

דהי

על מלך המשיח.

זהו עצתו/ו ומי ופר. / נשאל לא גשען / נסכתי דוד על ירושלים **ז**
פסוק

ועתה הקורא שים לבך אל פסוק המורה וביכוס
פסוק המורה יסוד פירושנו/ כה אמר אספיה אל חוק
יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך / פיר/ רבי
דוד קמחיה מאמר דוד שאמר אשים לו לחק ולמנהג
לאמור כי יהיה אמר אלי וגומ' / כי יהוה לקחני לבן
כמו שאמר לשמואל כי ראיתי בבני לימלך כלום/
המלך הוא לי ובני הוא ועברו נשמע אליו כי כל נשמע
לעבודת האל נקרא בנו כמו שהבן נשמע אל האב
ומזמן לעבודתו/ וזה אינו נכון כי לא אמר יהוה ראיתי
בני מבניו כי מלך מבניו הינו מבני רשע ולי סמוך
לראיתי אפעלפי שגם נשמע אל מלך כי בלי ספקיה
דוד מלך ליהוה בענין רגל/ ובלתי צורך הוא כי רבי
וספר משאי הבן כי זו הבנה וכדרך הבנה כל בריות בני
יהוה ואין דין להאריך הרחוק/ ואנכי אפרש מהתש
מהתשלשות הפסוקים ותמדות אספיה אל חק יהוה כמו
ויספר אל אביו ואל אחיו וטעם/ רגשו גיום התרצבו
מלכים להפר עצתו/ ואני דעתו כי יושב בשמים וכל
ידעג/ והיה לידעו כי הוא מלכי/ לכן ותרצבו ויסדו ייע
ייעצו יתפוררו ותמוטטו אני לא אריב עמהם כי אספיה
אל חק יהוה לא ישנה/ כי הנהלפי דעמי חק יהוה

חוק
יהוה

סמוך

בה

מזמור השני.

סמוך ישולא להפריד וכן תרגום אשתעי קימא דיי אמר
כלומר אספר חק יהוה הרוב/ויסוד דעתי סדר טעמים
כי מארכא משרת לרביע וזה חוק עולם כשמשל מאדכת
אחר/וערה נהענין חק לחג חוק לכוהנים חק בישראל
אין דין להשנה/ קל וחומר שחוק יהוה/ וזה חק הראשון
הוא אשר נולדו ממנו כל חקי חוקי תורת חק יהוה האומר
ילדתיך כי בכז האל נבראו השמים והארץ בכז יהוה
נשע אדם בכז יהוה ידע דוד כי חק יהוה הממליך נאמן
הויה: זה חק אמר אלי/ חסר אשר כלומר אשר אמר
אלי רהדברים האלה דברי דוד תחת המשיח/ כג
למעלה כתוב יושב בשמים ישחק ארוני ילעג וארוני
הוא המשיח תרגום מימרא דיי/ כי ארוני החל לדבר
עצמות מלכות ישוע הנוצרי לכן אמר ואני נסכתי
כלומר אני נתתי משחה על מלך אשר מישראל
חמלכתו/ וילתראו כי זה יעמוד לעולם שמעי נור
ואדברה אני אספרה אל חק יהוה/ אשר כנגדו סקד
מימיעולם יצאתי ממנו הוא כי עצמי הוא יאני עצמו
יקים ממלכת המשיח/ עז אמתתוקף מלכותו עז אמת
ילדתי מתושית אבו/ כמו שאני ילדני אבו ילד גפ
משיחי ישוע הנוצרי בדבר היותו על שמו השמים/
ליאמרו כל אומות זה הוא בן האלהים כאמר
אפרש למטה/ לכן חק יהוה כי המשיח בנו על דרך
משתנה דרך כנגד אלהותו דרך כנגד אנושותו בריב ק
אמות התמידית וחיסוד כל חוקי:

פני

על מלך המשיח

בני אהה/אמר יהוה אלי בני אתה וכאשר עלך
אפע עצת כל האדם כי עלי הוא כן אבל מעשר
בני עולם על משיח שהוא כשיחי כי היא אתה
וביקימך היא עומד/ כי הגה ימים באים אשר נשיא
יאמרו כל מביטי אליה/ הוא בן האלחים ויהוה לא
עצמו כאילו מתושיחי אוד'דנו, וימים חהם ימינשווא
הקומת ישוע הנוצרי משאוול ומעפר מות אשר ממנה
נודע הוא כילא לבר אדם היא כי גם יהוה למעלה
אלהים/וזה הדרך לשון קודש נקרא לי נשוא לאנשווא כי
בזה דרך עיקר הדבר דמיון כמו וכרא יהוה על
כלמכין הרציון ועל מסראיה ענן וגומ/ ענן כאשר
כימי מושה עה ברא יהוה ענן או סיכה לצל
יומם כן בימי המשיח מחסה אלהם וגומ/ וככה
כמקום הזה כאשר אני ילדני יהוה מימי קדם
מתושיח ואין אדם או בריאה יקום עלי כן ימים באים
אשר יהוה המשיח בהם כנוולד מאלהים גם כנגד צור
מלכותו גם כנגד מעלה/ כי ישתחוו לפניו כ
משפחות גוים ישתחוו כל רשני ארץ לפניו יכרעו כ
וורדי עפר.

זה אשר אמר היום ילדתיך/ כי היום תגבול בו
לרה מימי קדם ולדה בעיני אדם/ כנגד תראשונו
חיים הוא כל עת כי לא לסכור/ יהוה הוליד חיו

מתו

פירוש מזמור השני.

פחדשיתו בן מימי קדם ולמני תבנית העולם ועתה
הוא נולד ולא מבקש ללדתו אביו/ כאשר אנו שכותב
חספרים האלה נולדתי מאבי ובעת. ההוא לי
אצטרך בתושית אבי תמח כי ימים היו אשר ילדני
בהם אותי כמוני היום הזה כנגד תושיה/ הילד
חלילה כן הדבר על לדת בן העליון כי לעולם/
לא הוכל לסתום פי אמרים עלשלשת האלהים/
אמנם ביום הזה אשר כותוכאני ילד אב יתברך אר
בנו/ וכן לעולם לא יבא בן בלי אביו כי הוא באביו
ולא יצא ממנו ללא היות עוד עמו ובעמו כאשר
ספרו המבשרים ומורים הנביאים עבדי והורו/
אחרי כן יום כנגד לרה שנית יום תקומת מבית מתים
כי אז היה נודע כי הוא אשר מחובר עם בן הנולד
תמיד מאביו/ והתשלשלות הרדיפה זו יש/ יודע אני
כי ילדני אבי יודע אני כי משיח עמד ביקומי ומתוך
הוא עצמי לכן לא יורידוהו לעפר מלכי ארץ לכן
רחוק פיר/ רשי יהוה אמר אלי. על ידי נתן וגד ושמו
ושמואל כי לעולם לאתקרא כי גד נתן או שמואל
לרוד אמרו בן יהוה כדרך הזה/ הזאת ראה רבי לכן
אמר/ בני אתח ראש הקרויון בני בכורי ואחרי כך
בלע עלת עבד עם מלח בן וכש דרך קוצר אעננה

אומר

אומר אני/ אינראויים להסתם להם פיהם כי דלי
הבדילו בין ענין ראש לרגל/ כי הוא דבר אספרה אשר
אמר למעלה ואני והוא אדוני לכן אדוני אמר
אליו בני אתה כי בלי צורך להביא החחלפיר
המדברים/ ופירוש הזה יפהל אם ניסיף פסוק הנרדף:

שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחוזתך אפסי ארץ/
דברי המדבר ואני נסכתי/אספרה/הוא מאמרו תחלת
על משיחו ועל עצבו/ ועתה תשיב אמרתו אל
משיחו כלומר, להיות כי משיחי כי אתה אני ושבעך

בטבעי טבע דרך הרדיפה ממשלתי ממשלתי ואם כן
מה יעשו לך בריות/ שאל ממני/ מביא הוא יכולת
משיח הנחבאה בתכליתו המשנה כי דולי היא כן
המשיח לא שאל שאלה דיבוק בו מתן/זה דקת אחרי

תקומת מבית קמים בכור הקמים מעפר/ כי אז עלה
השמים למלא את כולם/ כי בואת נסתרה ממלכה
על כל הגוים ועל אפסי ארץ דאשר נחלתו ואחיוזהו
קרא רוח הקדש/ מקדם ישראל נחלתו ועתה גוים
כולם כי לאנסך על ירושלם כי על הר ציון קדשוכן

על כל ארץ: נחלה ואחווה כפול ענינם במלכות
שונית המרכות כי רב אחווה מנחלה אמרונה והודות
אזכעת אשר אחוזתו באפסי ארץ נחל גוים ואז
יו רעה בו בשבט ברזל/ אשר נפצם ככרי יוצר/ אבל
המשיח הוא רעה גוים בשבט ברזל: ושכט ברזל

שבט חוקף שבט המדק את ממרכ תלעפר ככו תה
הקיפא כפרז'א כל קבל די פדולא מודק וחשל כלא
וכפ

יד
פסוק

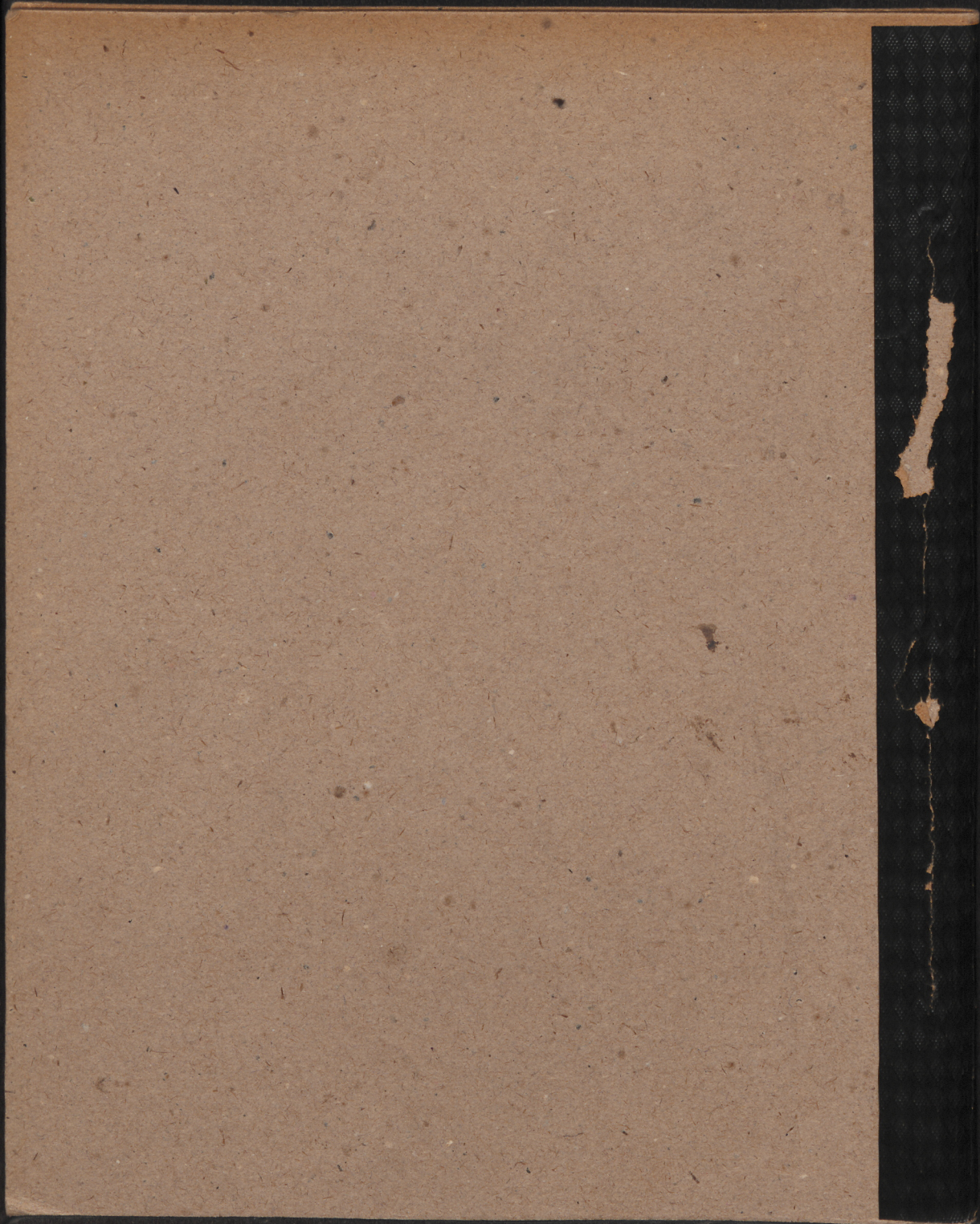
שאל
ממני

נחלתו

שבט
ברזל

פירוש מזמור השני. על מלך המשיח.

וכפרו לא דמרעע כל אלין חדוק ותרוע וג' וטעם
נכלי אתה משיחי מלך כל המלכים מלכותך מלכות עולם
יוצר מושלים ישעבר ממשלתך' ותרגום תתברנון וזה נכון
כטעם כללי וזאת גם מורה ככלי יוצר כל-מר לעולם
לא יבאואל מעלתם כאשר פעם אחת נשכדו שאר מלכי
ארץ כמו כלי היוצר אשר לא יוכל להרפא/וכן דניאל
ובימי'הן די מלכיא אנן יקים אלה שמיא מלכי די
לעלמין לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא תשתבק
תדק ותספ אלין מלכת הא והיא תקים לעלמין!
עד הנה גבול ודרך מלכות משיחנו תוקף ממשלתך
תיסק קמים עליה ועתה שם הנביא לעינינו תולדה
תולדה ממזמור כולה ועתה מלכים ער סוף המזמור חוסי בו/
ממזמור השכילו כי אין יכולת לכם לבטל מעשה יהוה ופיער
קרושישראל/לכן גם אתם כואו והשתחוו אל היכל קדשו
אפי' הוא בער בימי המשיח ירוקא מיסיד בער הראשו
יבער בעולם הבא/ויקראו ימי המשיח ימי אפו וחורונו
מגזרת מבט מוקצה/יהוה ובר כמו יושב בשמים ומלכי/
נשקו יראה כמו איה מוראי' רעה כמו פחד קראני ורעדתי
ולפי דעתי טעם כמו את יהיה אלתך תאהבו ואותו
תיראו/נשקו/כמי ועל פירוש כל עמי או צדק ושלו
נשקו/דרך כמו נובלת עליה וטעם הסכמה ומעשר:
הנה אלהינו זה קיינו בו נגילה ונשמחה בישועתו
עלה פורץ לופגנו נפרצה יד ונעבורה: נחת יד יהוה
בהרינו ונרוש מואב תחתיו כהרוש מתבן בטן מדמנר:
בו יר בצור מלכי ארץ והטמנו מפני גאוננו/והפר הלכנה
ברושהחמה כי מלך יהוה צבאית בהר ציון ובירושלים:
חזק.

ירוש מזמור השנה

קול צעדה כראשי הבכאים ויבחרמו
 כראשי הבכאים לכן עין אל נשאל
 ואת המשיח דבר יהוה ובעתותיו נבחרו
 לו כל אפסי ארץ/ ובלו פרושים
 הם ככתוב בספרי המכשרים/ גם כיהר
 תפוש בישוע כהויתו בעפר סית/ כי
 לאות בראפעל פו שהם ומיתה יהוה
 ואחרי פרץ אויבו הפורץ עברו
 מ כנהר ואימתם על כל הכשר כמונו
 נהר עה, הנהר ועד אפסי ארץ מלכותו
 ובט מוקצת יום משפט ובער וכענין
 לו ישוע הנוצרי על עץ/ אשר בשיפוך
 ביוצאתו דמי ברוח בער אתה אחידודי
 ופטי רחצת וולתיות כי אף ענינו מגזרת
 ג חרונו יום משפטו על כל האדם כמו
 ארמסם בחמתו/ ואכוס עמים באפי
 כמו כי אש קדחה באפי וכל זה הורר
 וזהתנגדות עתים:

זמל כיוונו מלת רוגו כאילו ידבר ארם
 בור והנה בא בעל ריבו אשר יתמיד
 כתיו/ משחתו הפלכתי העמדתי כמו
 סיכויסיון/ נסיכי צפון/ מעם זה יהוה
 גשים/ מדוע רגשתם מדוע הגיתם מדוע
 לך המשות כי לתוהו ולריק יגעתי

ט

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 יו
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לו
 לז
 לח
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

